

VERONICA BODEA TATULEA

Salon J.2013-2014

Salonul Județean 2013-2014, desfășurat ca și în ultimii ani, în trei „episoade” – „Atelier ’35”, „Pictură și sculptură” și „Grafică și artă decorativă” – s-a dovedit a fi o mare surpriză în sens pozitiv. Toate cele trei etape ale sale au demonstrat că aceste întâlniri anuale pe simezele salonului nu sunt simple expoziții în care colegii de breaslă pare că se întâlnesc în primul rând între ei – trăgând cu ochiul fiecare în ograda celuilalt – și abia apoi cu publicul. Însumând pe simeze 40 de lucrări în diferite tehnici, aparținând unui număr de 23 tineri artiști – Bartha Biborca, Emanuela Bidica, Ovidiu Burcea, Iulia Ciocănel, Ana Maria Cornea, Ana Maria Cuteanu, Daniel Daicu, Ioana Ana Maria Daicu, Flaviana Enache, Bianca Angela Gădean, Cristina Mavrodin, Cristina Minea, Gabriela Micu, Gabriel Mocanu, Alina Ivan Negoiaș, Ioana Niculescu Aron, Diana Popescu, Ana Puha, Rozalia Puskas, Daniel Roșca, Agata Secelean, Ioana Todor Bohălțeanu –, expoziția „Atelier ’35” a reușit să impună ideea de generație și să ne ofere bune motive să considerăm că acesta este un țel și un orgoliu nemărturisit al tuturor tinerilor care se încumetă pe drumul atât de dificil al creației. Conștient sau nu, tinerii creatori aduc cu ei și o „furie” a afirmării, o aspirație către reinventarea lumii artistice actuale, ceea ce este un factor benefic și mobilizator pentru toate generațiile. Această expoziție evidențiază faptul că tinerii artiști dovedesc o extremă disponibilitate stilistică, aptă a plia cele mai diverse influențe necesității de moment a celor mai diferite idei și o extremă bunăvoință ideatică, adoptând în perimetrul unui stil unic și bine definit orice problematică propusă rezolvării plastice. Tot din necesitatea de a se adapta spațiului redus, Salonul seniorilor s-a desfășurat firesc în două secțiuni. 31 de autori – Albert Alexandru, Aurelian Apostol, Viorica Ardeleanu Kovacs, Mircea Asciu, Ana Maria Barb, Marius Barb, Casia Csehi, Simona Cadar, Ovidiu Cârpușor, Nicolae Daicu, Andrei Dimeny, Ion Delamare, Flaviana Enache, Horia Hudubeț, Alexandru Iacobovici, Imola Jakabos Olsefszky, Constantin Micu, Corneliu Mihai, Dan Minea, Tănase Mocănescu, Mihaela Modâlcă, Alina Negoiaș Ivan, Andrei Negură, Ion Neguș, Maria Neguș, Daniel Roșca, Ileana Sbârcea Mureșanu, Florin Stoenescu, Ioana Todor Bohălțeanu, Magda Văcariu, Claudia Zigman – au expus 46 de lucrări de pictură și sculptură, iar „serialul” s-a încheiat cu expoziția de grafică și artă decorativă, în cadrul căreia 32 de artiști – Imola Abraham, Jacob Abraham, Albert Alexandru, Albert Zoltan, Horia Asciu, Bartha Arpad, Veronica Bodea Tatulea, Simona Cadar, Ovidiu Cârpușor, Csutak Levente, Tiberiu Fazakas, Eleonora Klement, Alexandru Iacobovici, Gabriela Marica, Mariana Mattis, Waldemar Mattis, Tănase Mocănescu, Ioan Muscu, Ion Neguș, Maria Neguș, Ion Oratie, Dorina Pădineanu, Ioana Pirău, Marcela Rădulescu, Gabriela Radu, Aurelia Stoie

Mărginean, Adrian Stoenică, Florin Stoenescu, Nicolae Truțiu, Adrian Timar, Ana Maria Tudor, Laura Zigman – au expus 48 de lucrări. Artiștii generației mature au dovedit și de această dată că sunt în continuare activi și ca sentiment, creația lor este impregnată de spiritul epocii și subiectele care le rețin atenția sunt repere simbolice ale contemporaneității. Cu toate că simezele reunesc artiști foarte diferiți, unii provenind din alte centre plastice, cum ar fi Bucureștiul, este evidentă emulația dintre ei. Universul pe care ni-l prezintă este pentru toți și pentru fiecare în parte, de un realism fragmentar al imaginii; nu toate fragmentele care compun discontinuitatea ansamblului sunt realități (adică reproduceri ale realului), unele fiind pur și simplu neliniștitoare semne picturale. Ca atmosferă generală intuim o relaționare omnidirecțională care produce trecerea din câmpul narațiunii în cel al alegoriei, al unei alegorii cu sensuri alunecoase, mereu ascunzându-se sub aparența derizorie, banală uneori, a realității. Sunt executate cu mijloacele picturii și graficii colaje de forme, perspective, stiluri și, în final, sensuri de interpretare. Intuițiile lor de meșteșug atent cultivate, conștiința mijloacelor pe care ei le mănuiesc în vederea afirmării viziunii proprii sunt calități evidente care se îmbină cu caracterul confesiv al creației generației mature, exprimându-se într-o artă în care se rostește o acută și general-umană nevoie de expresie. Grafica brașoveană este recunoscută dintotdeauna ca una de mare prestigiu în contextul plastic autohton. Este o artă de tradiție, cu adânci rezonanțe umane, impunându-se prin finețea meșteșugului și puritatea la care se ajunge prin perseverență și răbdare. Este interesant de menționat că, așa cum este și firesc, grafica a devenit un fel de a doua limbă pentru sculptori, pictori, monumentalști și este evident că pentru cei care se reclamă de la alte tehnici artistice ca preocupare majoră, grafica rămâne teritoriul cel mai mobil. În privința sculpturii și artei decorative nu se pot enumera multe nume, dar se poate face o remarcă, citându-l pe criticul Mihai Drișcu, care spunea că în ultimul timp s-a produs o evidentă deplasare a centrului de greutate de la „obiectul de privit” la „obiectul de gândit”. Noile forme tridimensionale sunt aliate cu idei complexe, de o mare bogăție de nuanțe, autorii simțind nevoia de a recurge la lărgirea cadrului conceptual și la prelucrarea unor idei noi, căutări motivate în diverse domenii ca biologia, fizica etc. A vorbi despre un Salon de artă plastică necesită un efort deosebit în găsirea unui discurs cotidian asupra artei contemporane. Cu generozitate, Saloanele permit abordările cele mai diverse, directe, aluzive, criptice chiar, situate între extremele preciziei descriptive și ale subiectivității confesive. Oricum, a prezenta o creație la un Salon anual este un bun pretext pentru artiști de a-și continua travaliul de consolidare a personalității proprii și de a-și confirma pozițiile cucerite.